

2 'arin

Nr. 167 – Leygardagur 31. august 1996

DDR – BDR, Eystureuropa – Vestureuropa ella kanska føroyingurin

Lag: Góða góða nátt, eftir Steintór Rasmussen
Troyttir tímar, tungar lötur dansa frítt.
Farnir dagar gingnir eru, troyttast burt.
Vildu føra gleðitímar til framtíð,
so lívsglóðin kundi leggjast, ballast í.

Farna tíðin góð hon er at minnst á,
alt tað góða, sum hon gav, at byggja frá:
gloyma ov lætt góðskuna í henni lá.
Nútið ávirkar hart okkar tankará.

Alt ov skjóttir tankar ferdust munni frá.
Nýggju idealir skuldu vegin ná,
skuldu fremja gleði stóru uttan stríð,
skuldu goyma burtur okkar vanda tíð.

Troyttu eygu undir brúðna fella brátt;
tá tú sovna vaknar hvíldargleðin hátt,
droyma farna gleðitíð og hvíldarfríð.
Kanst tú aftur einast undir hennar lið?

J. P. úr Slagelse 08.09.91

Stuttligt at fáast við

RANDI JACOBSEN

Tá sonevnd føroyakvöld eru um summaríð í Norðurlandahúsinum, hevur Føroya Heimavirkisfelag eisini framsýning av ymsum heimavirkaðum lutum.

Tvey tey seinastu kvöldini var ein sera snøgger fótarrókkur á hesi framsýning.

Tað eru teir báðir Leivur Andresen og Kaj Christiansen, sum eru meistarnir aftan fyri hetta listaverkið.

Leivur og Kaj eru gamlir vinmenn, arbeiddu í sínari tíð saman á Snikkaravirkinum í Grønlandi.

Leivur hevur Havnar Træsniðju, og Kaj er fólkapensionistur og fæst nóg við at dreiga.

Dóttirin spurdi

Einaferð fyri nógvum árum spurdi dóttirin, um eg ikki kundi gera ein fótarrókk, men eg helt meg ikki til. Óivað mundi hetta kortini vera orsøkin til, at eg seinni fekk hug at royna, sigur Kaj, sum í fleiri ár hevur hugt at og kannað rokkar, tá hann hevur verið burturi, á søvnum og í handlum.

Leivur hevði líka góðan hug at royna hetta, tí Leivur spinnur sjálvur.

Alt tað seinasta árið hava teir báðir prøvað seg fram, og nú halda teir seg hava fingið rokkinn, sum teir vilja hava hann.

Teir fyrstu í Føroyum

Helst eru Kaj og Leivur teir einastu, sum hava roynt at gera fótarrókk í Føroyum, og teir valdu at gera fótarrókk heldur enn vanliga føroyska rokkinn, sum so nógvir aðrir gera.

Tá teir í fjór fóru at royna seg, vendi hann sær til Titu Vinther at biðja um góð ráð. Hon var fús beinanvegin og lænti honum fleiri bókur, sum teir síðan hava lisið, og myndirnar hava teir granskað.

Kaj Christiansen og Leivur Andresen við fótarrókkinum, sum teir sjálvir hava skapt og gjørt. Rokkurin gongur væl, sigur Leivur, sum ofta spinnur, tí ítrivið gevur hvíld.

Teir hava gjørt nakrar rokkar, ein størri og ein minni. Teir eru úr eik, sum er vakrasti viðurn. Alt er lakerað, so rokkurinn eisini kann standa í hølum við ongum hita.

Rokkurin er so mikið snøgger, at hann er eitt satt prýði inni í stovnum.

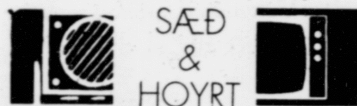
Allar partar av rokkinum hava teir gjørt sjálvir.

Leivur kundi hugsað sær at gjørt fleiri rokkar, um áhugi er fyri at keypa frá honum. Tað skuldi tað verið, tí nógv eru tey, sum hava gingið og ganga á kvöldskúla fyri at læra at spinna. Leivur heldur, at hann kann

gera rokkinn fyri minni, enn ein útlendskur rokkur fast fyri.

Fyri Kaj er hetta bara eitt ítriv.

Tað er so stuttligt at hava okkur soverðið at fáast við hjá einum fólkapensionisti, sigur Kaj.

Loftmiðlarnir vaknaðir aftur

MAGNUS DAM

Aftaná ein drúgván summarsteðg tykist tað, sum loftmiðlarnir eru við at vakna aftur.

Endiliga røkist alt fyri, at vit aftur kunnu fáa tíðindi úr okkara egna landi gjøgnum bæði útvarp og sjónvarp.

Útvarpið fer skjótt yvir til vetrarskránnu, og Dagur og Vika víðkar um senditíðina.

Tað er sjálvsagt altíð eitt sindur deydligt við tíðindum um summaríð, og sjálvsagt skulu tíðindafólkini í útvarpi og sjónvarpi eisini hava summarfrítið sum vit øll onnur

Men í summar hevur tað ofta verið „bedrøviligt“ at sita og lurta eftir tíðindasendingunum í útvarpinum á middegi og klokkan hálvgum sjei. Tað hevur verið so opinlýst, at teir ikki vistu, hvat teir skuldi finna uppá fyri at sendingin skuldi koma upp á teir obligatorisku fimtan ella tjúgu minuttir. Fjarskrivarin hevur helst verið góður at hafi í hesum agurkutíðum.

Og mangan havi eg spurtt meg sjálván, hvat útvarpið skuldi gjørt, um kríggjð í Tjetjenia ikki hevði hildið á so leingi. Hvi skal ein tíðindasending til dømis innleiðast við heilum fimm minuttum um, at tann tiggjunda vápnahvöldin í hesum sundurskotna landi er brotin. Tað er alt í lagi, at lurtarin fær hetta at vita, men hvi skal hann beinleiðis hava tað inn við skeið.

Tað sama kundi verið sagt við sjónvarpið, sum seinastu tíðina bara hevur haft tveir amputeraðar tíðindasendingar um vikuna. Tað mátti borið til at slakað upp á tíðindini uttan úr heimi, og roynt at fingið nøkur meiri viðkomandi tíðindi úr Føroyum inn í staðin. Meginparturin av Føroya fólkum hevur longu sæð ella í hvussu er hoyrt tey tíðindi, sum sjónvarpið berðreiðir við uttan úr heimi.

Fleiri hava borið fram, at líka frætt hevði verið, at als eingin tíðindasending var í Sví, men tað, haldi eg, er at taka ov dýran til.

Og helst mugu tað vera mong við mæt, sum frøast um tey tíðindi, Tróndur Djurhus hevði at bera í síðstu viku, um, at Dagur og Vika í næstu viku verður á skíggjanum triggjar ferðir um vikuna.

Vónandi er hetta eitt stig á leiðini til, at vit kunnu venda aftur til gomlu skipanina við fyra sendingum um vikuna, og helst fleiri einaferð í framtíðini, tá og um ráð verða til tess.

Og til politikararnir skal ljóða ein áheitan um at fylgja ynskinum hjá sjónvarpsstjóranum um sjálvur at sleppa og útvega sjónvarpinum pening gjøgnum bingo, eynuspæl ella hvat hann annars hevur í huganum. So fær hann møguleikan at prógva at tað ber til hjá sjónvarpoinum sjálv at skaffa sær inntøkur, ella hann fær prógvað, at tað ikki ber til, og sjónvarpið tiskil má fíggjast yvir fíggjarlógina.